

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zenoni Presbytero. 251.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ne alterutrum malo aliquo afficiam. At si, id quod oportet, feceritis, atque atrocissima pugna abiecta pacem vobis ob oculos proposueritis, veniam: non ut alterutri adversus alterum suppetias feram, sed ut ambos rursus amicitia nexu deuinxiā.

Palladio. 250.

Diuinis oculis nec oculos obuertere, nec repugnare oportet: verum priusquam, quid faciendum sit, audierimus, nos id facturos esse polliceri. Nam quod Deus sit, qui oracula edat, istud & contradictionem omnem procul pellit, & obedientiam omnem ac persuasionem efficit. Nam qui, id quod nobis conducit, apprimè nouit, hic & loquens, & leges instituēs, idoneus profecto est, cui fides habeatur.

Zenoni Presbytero. 251.

Corporum cognatio cum morum propinquitate nullo modo comparanda est. Quamobrem si te clarissimi Episcopi Hermogenis patrualem vocem, nihil tibi gratificer. Si autem syncerum discipulum, neutrius causa pudore afficiar. Sic enim & tu præstantissimi viri vestigiis hæsisse videberis, & ille, eum, qui ipsum imitatus sit, egregium ac præstantem virum reddidisse.

Petro. 252.

Duo hæc (ô quonam te nomine nuncupem, ut virtutis tuæ meritum attingam) in causa fuisse existimo, cur homines ad diuinam prædicationem lubentibus animis accesserint, nimirum & sermonem auctoritate ac fide plenum, & prædicantium mores. Alterum enim alterius neruus ac robur erat, nimirum sermo, qui fide dignus erat, & vita sermonem confirmans. Non enim alia prædicantes, alia faciebant (alioqui enim ridiculi fuissent, ut nonnulli nostræ tempestatis) nihil enim acerbi dicere volo) verum congruentem atque consentaneum sermoni vitam præbentes, homines subigebant. Quocirca etiam Christus,

ὡς χεὶρ ποιήσετε, καὶ ἀποθέμενοι τὴν ἀσπονδὸν μάχην εἰς εἰρήνην ἐλάσετε, ἢ ἕω. οὐ θατέρω χεῖρ τῶ ἐτέρῳ συμπράξων, ἀλλ' ἀμφοτέρους πάλιν εἰς φιλίαν συνάξων.

Παλλαδία. στ.

Τοῖς θεοῖσι χειροῖσι, ἔτ' ἀπιβλέπειν χεῖρ, ἔτ' ἀπιφθέγγεσθαι. ἀλλὰ σπῖν ἢ ὅτι χεῖρ σπράθειν ἀκούσαι, τὸ σπράθειν ἐπαγγελλέσθαι. τὸ γὰρ ἕως θεὸν τὸν θεσπίζουσαι, πᾶσαι μὲν ἀπιβλέψαντες ἐξορίζεαι, πᾶσαι δὲ πειθῶ δειμυργεῖ. ὁ γὰρ τὸ συμφέρον ἡμῖν ἀφαιρόντως ὁπίσταντος, ἔτος καὶ λέγων καὶ νομοθετῶν, ἀξιοχρεῶς ἂν εἴη.

Ζήνωνι πρεσβυτέρῳ. σναδ

Οὐδὲν ἡ σωματικὴ ἀδελφεία ποσούτων, ὅσον ἢ τῆς τρεῖς πῶν ἀγγεῖα διότι σπράθει καλέσαι μὲν σε τῶ ἀοιδίμου Ἐρμολόγου τῶ ὁπισθοπύξ ἀδελφίδου, ἔδεν ἄσπαι χειροῖσιν. εἰ δὲ γνήσιον φοιτητῶν, οὐδὲτερον ἂν ἀχαιωσίμῳ, ἔπε γὰρ τῶ ἀείτω δόξεις ἢ κολλῶσθαι καὶ ἐκείνῳ τῶ γενναῖον τὸν μιμησάμενον ἀποτετέλεσται.

Πέτρῳ. σιβ.

Δύο ταῦτα ἡγοῦμαι, ὃ πῶ σε χαλῆσαι τῆς ἀξίας ἐφάλομαι, πεπειμένας τῆς ἀνθρώπων, τῶ θεῶ κηρύγματι, ἀσπιδῶς ἀποσταθῆναι, ὃ, τε λίγος ἀξιοχρεῶς ὢν, ὃ, τε τρεῖς πῶ κηρύσσων. θάτερος γὰρ θατέρος, νεῦσαι καὶ ἰχθὺς ἐτίγχανεν. ὁ μὲν λόγος ἀξιοπῶς ὢν, ὁ δὲ βίος ἐχθροῦ τὸν λόγον. οὐ γὰρ ἄλλα κηρύσσοντες, ἔπειρα ἔσραστον. ἢ γὰρ ἂν γέλωτα ὠφλησάν, ὡς σπῖνες τῆς νύ. οὐδὲν γὰρ ἐβλομή δυχερές εἰπεῖν, ἀλλὰ συμβαίνοιντα τῶ λόγῳ τὸν βίον παρεχόμενοι, ἐχειροῦσθαι τῆς. διό καὶ ὁ χεῖρος εἰδῶς, ὡς λόγος μὲν